

શ્રી

આત્માનંદ પ્રકાશ.

દોહરો.

આત્મવૃત્તિ નિર્મલ કરે, આપે તત્ત્વ વિકાશ;
આત્માને આરામ દે, આત્માનંદ પ્રકાશ.

પુસ્તક ૧ લું વિક્રમ સંવત ૧૯૬૦—પોષ. અંક ૬ થી.

પ્રભુ સ્તુતિ.

શાદ્દલ વિકીરિત.

જે સદ્બોધ^૧ સુધાતરંગ રસમાં નિત્યે રમે રંગથી,
ધારી સત્વ^૨ શંભે સદા હૃદયમાં સદ્ધ્યાનના સંગથી;
દેખે દીર્ઘ વિચારથી ધરી દયા જે જંતુના જલને,
તેવા શ્રી અરિહંતને નમન છે શ્રી ધર્મેના પાલને. ૧

મરકીનું મહાત્મ્ય.

(ગત પૃષ્ઠ ૯૮ થી અનુસંધાન.)

ઐ પ્લેગમાં પ્રગટ થાયજ જંતુ ઝીણા,
વેગે વધે વિષથી તે તનમાંહિ તીણા;

૧ સદ્બોધરૂપ અમૃત રસના તરંગમાં. ૨ સત્વગુણ. ૩ ગાંઠર કોડો.

૧૨૨

આત્માનંદ પ્રકાશ.

~~~~~

જે મૃત્યુ દે મનુજને પણ જીવ નાનો,
 એ, બોધ દે મનુજને મરણી મજનો. ૬

ઠેમી ચિકિત્સક જે ઊપાય ઘણાં કરે છે,
 જે છાપરાં રચી ઘણાં જન ત્યાં ભરે છે;
 તોયે શમે નહિં મહા બલદેવ માનો,
 એ, બોધ દે મનુજને મરણી મજનો. ૭

ઠહાલા સગા શુભ સંબંધ ઘણો ધરાવે,
 પ્રેમી પ્રિયા પતિતણા શુણુ નિત્ય ગાવે;
 આવે નહિં નજીક તે પ્રિય પ્રેમ શાનો,
 એ, બોધ દે મનુજને મરણી મજનો. ૮

છોડી જનો નગર જંગલમાં વસે છે,
 ત્યાં એ બને મરણુ તો પછી ક્યાં ખસે છે
 આ ભૂતલે ભયદ કાલ બધે થવાનો,
 એ, બોધ દે મનુજને મરણી મજનો. ૯

ગાટે જનો ભવિક સત્વર ધર્મ ધારે,
 લઈ બોધ આ મરકિનો ભવને સુધારે;
 સદ્ધર્મ સત્કૃતિ સુકર્મ સદા વધારે,
 આત્મેશ નર્મદ મહા બ્રમથી જીગારે. ૧૦

યતિધર્મ અને શ્રાવક ધર્મનો સંવાદ.

૧૨૭

~~~~~

યતિધર્મ અને શ્રાવક ધર્મનો સંવાદ.

(કલ્પિત કથાનક.)

(પૂર્વ ભાગનાં, ૪૪ ૧૦૩ થી ચાલુ.)

શ્રાવકધર્મ—લગવન. આપના વચનથી હું હવે વિશ્વાસ રાખીને બેઠો છું, હું તને એટલું જ જાણું છું કે, કેન્દ્ર-નક્ર-સે જે ઠરાવો પ્રસાર કરેલા છે, તેઓમાંથી જે ઠરાવો ખાસ જૈનોની ધાર્મિક અને સાંસારિક ઉન્નતિના અરેખરા હેતુરૂપ છે, તેઓનું પ્રવર્તન કરવા જૈનો કેવો ઉત્સાહ ધરે છે. તેમાં ખાસ કરીને જૈનોના પ્રાચીન ગ્રંથોનો ઉદ્ધાર અને હાનિકારક રીવાજો દૂર કરવા સંબંધી જે ઠરાવો તો અવશ્ય પ્રવર્તનમાં મુકવાયોગ્ય છે. જ્યાં સુધી એ જે ઠરાવો ઊપર પુરતું લક્ષ આપવામાં આવશે નહીં ત્યાં સુધી તેઓની બીજી કૃત્રિમ સુધારણા ઉન્નતિના માર્ગમાં નકામી છે. જૈનોનું બુદ્ધિમત્ત નિર્જલ થઈ ગયું છે, તેઓ કેવલ વ્યાપાર માર્ગના અનુયાયી થઈ વિદ્યાવિલાસથી વિમુખ થઈ ગયા છે. જેમ પાશ્વિમાત્ય પુરૂષો વિદ્યાવિલાસ સાથે વ્યાપાર ક્ષેત્રમાં પ્રવીણતા ધરાવે છે. તેવા ભારતવર્ષના જૈનો નથી. તેઓ પોતાના ધર્મ તથા વ્યવહારથી તદ્દન અજ્ઞ રહેલા છે. કેટલીએક વ્યવહારિક પ્રવૃત્તિમાં તેઓએ અન્ય મતિઓનું અનુકરણ કરેલું છે, અને તેને લીધેજ કેટલાએક હાનિકારક રીવાજો તેમનામાં દાખલ થયેલા છે. ઘણાં વર્ષ થયાં દિવ્યદષ્ટિ આપનાર જ્ઞાન સમૃદ્ધિ અધિકારમાં રહી તેથી કરીને જૈનોની ચર્મદષ્ટિ ઊપર અજ્ઞાનતાના ઘાટા પડવા આવી ગયા છે. હવે

૧૨૪

આત્માનંદ પ્રકાશ.

જૈનો આ કાન્દરન્સના ડિંડિનધ્વનિથી જાગૃત થઈ પોતાની જાતની માર્ગને સાધનારા એ એ ડરાવોનું પ્રવર્તન કરવા તત્પર થશે તો તેઓ અદ્ય સમયમાં જ જાતને સંપાદન કરી શકશે. જ્યારે જૈનોના તત્વ અને ચરિત્ર સંબંધી પ્રાચીન ગ્રંથો મૂલ તથા ભાષાંતર રૂપે બાહર પડશે, ત્યારે તેઓના જાણવામાં આવશે કે, આપણે આર્થ જૈન પ્રજા પૂર્વકાલે કેવી ઉન્નતિવાળી હતી? આપણા પૂર્વજોના કાર્યોનો પ્રતાપ કેવો ભારે હતો? આપણા વડિલો શ્રાવક નામને કેવા દીપાવતા હતા? અને પોતાના કર્તવ્યમાં કેવા પ્રમાદ રહિત હતા? ભગવન્, વળી આ વિષે આપને પણ એક વિનંતિ કરવાની છે કે, તમારા આશ્રિત જૈન મુનિઓ કે જેઓના પવિત્ર જાપદેશથી બધો જૈન વર્ગ તત્કાલ ઉદ્યમાં આવી શકે તેમ છે, તેઓ શા માટે આ પરેપકારી કાર્ય નહીં કરે. આપ તેમને પ્રેરણા કરી જૈનોનો મહાન્ ઉપકાર કરાવશે અને આ સનાતન શાસનની જયધોષણ જગતમાં પ્રવર્તવશે.

યતિધર્મ—વત્સ, તમારું કહેવું યથાર્થ છે. જૈન મુનિઓ જો આ વાત જાપર લક્ષ આપે તો તેઓ ભારત વર્ષના શ્રાવક વર્ગને સત્વર સુધારી શકે તેમ છે. સાધુઓની પાસે જાપદેશની મહાશક્તિના ભંડાર હોય છે. તેઓ અજ્ઞ અથવા સુજ્ઞ શ્રાવકમાં આનંદ સહિત અપાર જિતસાહ પ્રાપ્ત કરાવી શકે છે. તેઓના વ્યાખ્યાનો અજ્ઞાન શ્રાવકોના અંતર્બુદ્ધિ અંધકારને દીપકની જેમ દૂર કરી શકે છે. જેઓએ સુનીતિની મર્યાદાનું જીર્ણધન કરેલું છે અને શ્રાવક ત્રતના ભંગની સાથે દુરાચારમાં પ્રવેશ કરેલો છે, તેવા જીવો પણ મુનિઓના જાપદેશથી પોતાના પાપ કર્મનો પશ્ચાત્તાપ

યતિધર્મ અને શ્રાવક ધર્મનો સંવાદ.

૧૨૫

કરી સદાચારમય જીવનનો નવેસરથી અંગીકાર કરે છે.

આટલું બોલતાં યતિ ધર્મના નેત્રમાંથી અશ્રુની ધારા ચાલવા લાગી અને શુભમાંથી નિઃશ્વાસની પરંપરા નીકળવા લાગી.

શ્રાવકધર્મ—કૃપાલુ, આપ શામાટે રૂઢન કરો છો ? મુનિઓના ગુણ કીર્તન વખતે હર્ષને બદલે શોક શા માટે ધરો છો ?

યતિધર્મ—ભદ્ર, મારા કેટલા એક આશ્રિત મુનિઓ સાંપ્રત કાલે વિચિત્ર સ્થિતિમાં આવી પડ્યા છે, આ પાંચમા આરાએ પ્રથમ તેમની ઉપરજ અધિકાર ચલાવ્યા માંડ્યો છે. તેવા મહાનુ ઉપદેશક મુરુઓને પ્રમાદે પ્રવર્તાન કરી દીધા છે. પ્રમાદ અને દષ્ટિરાગ રૂપી દુષ્ટ લુંટારાઓએ તેમની ત્રિહારશક્તિ રૂપ ધનસમૃદ્ધિ ખોંચી લીધી છે. તેથી અમુક સ્થાન કે દેશના ભાગ ઉપર મમત્વ બાંધી તે પવિત્ર મુનિઓને રહેવાની જરૂર પડી છે. તેઓમાં જ્ઞાનનું અપાર સામર્થ્ય હોવા છતાં પણ એ લુંટારા તેમને મહાત્મનાવી દે છે, અથવા સ્તાબ્ધ બનાવી દે છે. વળી તે સાથે નવરંગિત કપ્પાટોમાં પુસ્તક રૂપે રૂપાંતર થયેલો પરિમહ રૂપી મહારિપુ તે મુનિઓના મનોબલને ખેંચી શિથિલ કરી નાંખે છે. એ રિપુના ઉચ્ચ પ્રતાપે કેટલા એક મહાનુ તપસ્વી મુનિઓ પણ નિસ્તેજ થઈ જાય છે. એટલું જ નહીં પણ એ દુષ્ટરિપુ એકલોજ મહાનુ વિજય મેલવી અનુક્રમે મુનિનાં સીતેર રત્નોને હરી જાય છે, જે રત્નો ચરણ સી-તરીના નામથી વિખ્યાત છે.

શ્રાવકધર્મ—ભગવન્, શાંત થાઓ. કાલનો પ્રભાવ અનિવાર્ય છે. જે મુનિઓ ઉપર આ દુષ્ટકાલે છાપો માર્યો છે, તેઓ

૧૨૬

આત્માનંદ પ્રકાશ.

પોતાના સંયમબલથી તેનો પરાલવ કરી શકશે. શ્રી આહત ધર્મ પોતાના અનુગ્રાહક-સ્વભાવ સિદ્ધ ધર્મવડે સર્વને સહાય આપશે. એજ કાલના પ્રતાપી રાજ્યમાં સ્વર્ગસ્થ મુનિ શ્રી વિન્યાનંદ-સૂરિ મહારાજ, ગણી શ્રી મૂલચંદ્ર મહારાજ તથા શ્રી વૃદ્ધિચંદ્ર મહારાજ જેવા મહાન્ પુરૂષો થયા હતા, તથાપિ તેઓની આગલ પાંચમા આરાનો પ્રભાવ આદ્યો નથી. તેઓના પાંચ મહાવ્રત, દશપ્રકારના શ્રવણ ધર્મ, સત્તર પ્રકારના સંયમ, દશ પ્રકારના વૈયાવૃત્ય, નવપ્રકારની બ્રહ્મચર્ય યુષ્ઠિ, ત્રણ પ્રકારનું જ્ઞાન, દર્શન, ચારિત્ર અને બાર પ્રકારના ક્રોધાદિ નિયંત્ર, એ સર્વ મહી સીત્તેર રત્નો કોઈથી હરણ થઈ શક્યા નથી. તેમનો ચારિત્ર માર્ગ નિષ્કટક કહેવાયો છે. પંચાખનું ગૈરવ તેમનામાં સંપૂર્ણ રીતે દેખાયું છે. નિયંત્ર એ નામને એ ત્રિપુટીએ ખરેખર દીપાવ્યું છે. તેઓની મનોવૃત્તિમાં મિથ્યાત્વના ખંડન પૂર્વક તત્ત્વનો મહોદય દેખાયો છે. દુષ્ટ વર્તમાનકાલ કોઈ ઊંઘ વાર તેમની ઉપર છાપો મારવા તત્પર થતો તથાપિ તે મહાવીર મુનિઓની આગલ પરાલવ પામી જતો હતો, કારણ કે, તેઓ સમજતા હતા કે, આપણા પંચમહાવ્રત આત્મરક્ષાના પંચમહાદુર્ગ છે. આપણે કદિ સમજાનું સાર પ્રવૃત્તિ કરવી પડે પણ આપણા ચારિત્રનાવની દીવાદાંડી વૈરાગ્ય છે. વિષય માત્રનો વૃત્તિથી સંપૂર્ણ ત્યાગ થવો એ વૈરાગ્યનું સ્વરૂપ છે. ભોગ સમયે એટલે વિષયોનો ઈદ્રિયો સાથેના સંબંધ કાલે વિષયી-પામરજનની પેઠે અંતઃકરણનું દૈન્ય ન પ્રકટ થવું એ વૈરાગ્યનું કાર્ય છે. આવા મુનિઓ કાલધર્મ પામ્યા પછી આ ભારતવર્ષ તદન

યતિધર્મ અને શ્રાવક ધર્મનો સંવાદ.

૧૨૭

~~~~~  
 ઝાંખુ થઈ જાત પણ તેમના કેટલાક એક વિદ્વાન્ શિષ્યોએ ભાર-  
 વર્ષ તે આશ્વાસન આપ્યું છે. જે આશ્વાસનનું અત્તલંબન કરી  
 ભારતવર્ષ પોતાના ઉદયની રાહ જોઈ અઘાપિ બેઠું છે. ભગવન,  
 તમારા આશ્રિત મુનિઓમાં કેવી સુધારણા થવી જોઈએ ? અને  
 કેવી સુધારણાથી આ કાન્દરન્સનો ઉદય પણ તેના અવાંતર  
 ફલરૂપે થઈ શકે ?

યતિધર્મ-વત્સ, મારા આશ્રિત મુનિઓ કે જગ્યા પંચમ  
 હાત્રતના કિલ્લામાં નિર્ભય થઈ વસેલા છે અને જગ્યાએ ચારિત્ર  
 નું અભેદ કવચ પેહેરેલું છે, તેઓની ઉપર એક સ્ત્રી અને  
 પુરૂષનું જોડું અત્યંત દુઃખ આપવા પાછલ લાગેલું છે. સાંપ્રત  
 કાલના કેટલાએક મુનિઓ પોતાના વડિલ ગુરૂઓને પગલે ચાલ-  
 વા પ્રયત્ન કરે છે, ચારિત્ર રૂપી ચિંતામણિ ને ઉજવલ રાખવા  
 યત્ન કરે છે, યતિ ધર્મના સ્વરૂપને ઝાલખી તે પ્રમાણે પ્રવર્તન  
 કરવા મથન કરે છે, પ્રમાદનો પ્રલય કરી જ્ઞાનોપાસના કરવા તથા  
 વિહાર શક્તિને સતેજ રાખવા તત્પર રહે છે, સર્વત્ર આત્મદર્શન  
 કરવાના અભ્યાસને સેવે છે અને અતઃકરણમાં સર્વદા ઉત્તમ ભા-  
 વનાઓ ભાવ્યા કરે છે, તેવા પણ મુનિઓને આ સ્ત્રી પુરૂષનું જોડું  
 અતિદુઃખ આપ્યા કરે છે.

શ્રાવકધર્મ- તે સ્ત્રી પુરૂષનું જોડું કાણ છે ? તે આપ  
 જણાવશે.

યતિધર્મ-કુસંપ અને ઈર્ષ્યા. કુસંપરૂપ પુરૂષ ઈર્ષ્યારૂપ  
 સ્ત્રીથી જુદા પડતા નથી. તે બંને દંપતિ સાથે રહી મારા આ-

૧૨૮

આત્માનંદ પ્રકાશ.

શ્રિત મુનિઓને સર્વદા કષ્ટ આપે છે, કુસંપને લીધે કંટલા એક મુનિઓમાં પ્રપચનું મહાન્ વૃક્ષ નવ પદ્મવિત થયેલું છે. એકજ ગુરૂના શિષ્યો પરસ્પર બ્રાતૃભાવ છોડી વિષમ રીતે વર્તવા લાગ્યા છે. દ્વીક્ષાક્રમની મહાન્ મર્યાદા તોડવા લાગી છે. વંદનાનું વંદના વિચ્છેદ થવા લાગી છે. એક બીજના ગુણ દોષ જોવાને પત્રોના છુપા વ્યવહાર પ્રવર્તે છે. મુનિઓના પુસ્તકોની સાથે પત્ર લખવાના સાધનોની જુદીજ પોથી બંધાય છે. વ્યાપારની પેઢીની જેમ પવિત્ર મુનિઓની ટપાલ નૃથા બંધ ચાલે છે.

આટલું કહેતાં કહેતાં યતિ ધર્મને મૂર્છા આવી ગઈ તેને પ્રકટાંજ શ્રાવકધર્મે તતકાલ ઊત્સંગમાં ઝીલી લીધી.

અપૂર્ણ.

## ચિંતામણિ.

એક ચમત્કારી વાતી.

( પૂર્વ અંકના ૧૧૦ પૃષ્ઠથી. )

ઉપર પ્રમાણે વૈરાગ્યની દેશના આપી મુનિરાજ પોતાનું વ્ય-  
ખ્યાન સમાપ્ત કર્યું. શ્રાવકોની પર્ષદા વિસર્જન થઈ ગઈ. સર્વની  
છેવટે મારા પિતા મુનિરાજને વાંદી ધર્મ લાવના ભાવી ચાલ્યા ગયા.  
હું એકલો માત્ર ગુરૂની સમીપ બેસી રહ્યો. આ વખતે મારી મંગા  
વૃત્તિ ઉપર વૈરાગ્યની દેશનાએ ભારે અસર કરી હતી. સંસારના

## ચિંતામણિ.

૧૨૯

~~~~~

સર્વ પદાર્થો ઉપર દોષ દર્શન કરાવનાર વૈરાગ્યની દિવ્ય દૃષ્ટિ મારામાં જન્મત થઈ હતી. મારી વિવેક બુદ્ધિ તીવ્ર થવા લાગી, મનો-વૃત્તિમાં સમભાવ પોષાવા લાગ્યો, શુદ્ધ વસ્તુ પ્રત્યે સ્નેહ જન્મવા લાગ્યો, મોહક પ્રસંગોમાંથી લોભુપતાનો લોપ થવા માંડ્યો, અલૌકિક તપોબલને વધારવા માનસિક પ્રવૃત્તિ થવા માંડી, આ જગતના પ્રપંચનું સ્વરૂપ અધિક અધિક સ્પષ્ટ થવા લાગ્યું અને વિષયો તરફ અનાદર વધવા લાગ્યો. પ્રિયભાઈ, વધારે શું કહું, તે વખતની મારી સ્થિતિ, ભાવના અને વૃત્તિ અલૌકિક હતાં.

થોડીવારે ગુરૂવર્ય મારા સામું જોઈ હાસ્ય કરતા બોલ્યા—ચિંતા-મણિ શે વિચાર કરે છે ? તારા પિતા ચાલ્યા ગયા તે છતાં હજી દ્રઢ આસન કેમ લગાવ્યું છે ? તારા મુખ મંડલ ઉપરથી સદ્ વિચારની શ્રેણી બંધાતી હોય તેમ સૂચના થાય છે. કાંઈ ઉંચી ભાવનાએ તારા હૃદયમાં વાસ કર્યો હોય તેવું સ્પષ્ટ જણાય છે. જે તારી ઇચ્છા હોય તો તારો સદ્ વિચાર સાંભળવા અમારી ઇચ્છા છે. ગુરૂના આ વચનથી હું આનંદના આવેશમાં આવી ગયો. તત્કાલ ઉભો થયો. ગુરૂને વંદના કરી નજીક આવી ધીમે સ્વરે બોલ્યો—મહારાજ, આ-જની આપની વૈરાગ્ય દેશનાએ મારા હૃદય ઉપર સચોટ વાસ કરી દીધો છે. એવી જિત્તમ અસર મારા સાંસારિક બંધનને તોડવા સમર્થ થઈ છે. આ અદ્વૈત બાલક આ ધોર ભવાટવીની ભયંકર મુસાફરી પૂર્ણ કરવા ધારે છે. એ ભગીરથ કાર્યમાં આપનું સર્વોત્તમ શરણ મેલવવા તેના અંતરની પ્રબલ ઇચ્છા છે. આપ મહાશય જે દયામય દ્રષ્ટિથી અવલોકન કરી આ બાલકનો ઉદ્ધાર કરશો તો યા-વત જીવિત તે આપનો પૂર્ણ આભારી થશે.

૧૩૦

આત્માનંદ પ્રકાશ.

મારા આવા વચન સાંભળતાંજ ગુરૂની મુખમુદ્રા ઉપર આ-
શ્ચર્યના અંકુરો સ્ફુરણાયમાન થવા લાગ્યા, તે દયાસાગર મુનિરાજ
મંદસ્વરે બોલ્યા—વત્સ, તારા આ વિચારને પુષ્ટ કરવો એ અમારો
ધર્મ છે. આ સંસાર સાગરમાં ડુબી જતાં પ્રાણીઓનો ઉદ્ધાર કરવાને
જ અમારું જીવન છે. તથાપિ દેશકાલને લઈ નિરાબાધ પ્રવૃત્તિ કરવા
ઉપયોગ રાખવો એ અમારું કર્તવ્ય છે. તારો આ વિચાર સર્વોત્તમ
છે તથાપિ દેશકાલને અનુકૂલ નથી એ વાત તારે સંપૂર્ણ રીતે
વિચારવાની છે. રાગરૂપી એક મહાદુર્ગને તોડી પંચમહાવ્રતના અ-
ભેદ કિલ્લાઓમાં તારે પેસવાનું છે. તારા રાગ રૂપિ કિલ્લાની આ-
સપાસ માતા, પિતા, સ્ત્રી અને સંબંધી રૂપ ચાર રાગના મોટાકોઠા
ઓ છે. એ વજ્રમય કોઠાને સર કરવાનું ઘણું કઠિન કામ છે. ભદ્ર,
તારા આ વિચારને અમલમાં લાવ્યા પેહેલા દીર્ઘ વિચાર કરજે. શિ-
શુની જેમ સાહસ કરીશ નહીં; તે સાથે આવી પવિત્ર ભાવનાને
હંમેશા લાવ્યા કરજે. દ્રવ્ય ચારિત્રના જેવું ભાવ ચારિત્ર પણ તારા
હૃદય કમલને દીપાવશે.

આ પ્રમાણે વાતચિત થતી હતી તેવામાં મુનિ વિચારવિજય
ગોચરીના સમયની સૂચના કરવાને ત્યાં આવી ચડ્યા. પોતાના ગુરૂ
અને મને એકાંતમાં જોઈ એ પ્રપંચી સાધુ યુવાવસ્થાનો જ્ઞાન
શૂન્ય હોવાથી, તેણે અનેક તર્ક વિતર્ક કરવા માંડ્યા. અંગે
અનુમાનથી સત્યવાત જાણી લીધી. પછીમહારાજ વિમલ
વિજય ઊઠીને બીજી શાલામાં પધાર્યા અને હું પુનઃ તે વિષે વાત
કરવા આવવાની આજ્ઞા લઈ મારે ઘેર ચાલ્યો ગયો. હું ઘેર
આવ્યો તથાપિ મને મારી સ્થિતિનું ભાન જરા પણ ન હતું.

ચિંતામણિ.

૧૩૧

હું ક્યાંથી આવ્યો અને ક્યાં જઈ, શું કરું, કયા સ્થાનમાં મને શાંતિ રહેશે, તથા કયા ઉપાયથી મને તૃપ્તિ થશે, અને અંતરનો ઉદ્વેગ શમશે, આ વિગેરે સંવેગના પ્રબલ લક્ષણ મારા અંતરમાં સ્ફુર્તી કરતા હતા અને આનંદમય અવસ્થા પ્રાપ્ત કરવાને વૃત્તિ વલખાં માર્યા કરતી હતી.

હું મારા ઘરમાં જઈ એકાંતે બેસી વિચારતો હતો તેવામાં મુનિ વિચારવિજય મારેજ ઘરે બોરવા આવ્યા. થોડીવાર પેહેલા તેણે વ્યાખ્યાન શાલામાં મને ગુરૂ સાથે એકાંતે જોયેલ તેથી તે અપલ મુનિને પ્રબલ જિજ્ઞાસા ઉત્પન્ન થઈ હતી અને તેથી તે વૃત્તાંત જાણવા તે મારી પછવાડે મારેજ ઘરે ભિક્ષાના મિષથી ચાલ્યા આવ્યા હતા. મુનિ વિચારવિજયના સ્વભાવનું સ્વરૂપ હું પૂર્ણ રીતે જાણતો હતો તથાપિ આ વખતે પરતંત્ર દૃઢ્યને લઈ તે વાત જુલો ગયો. મુનિ વિચારવિજયને મારા એકાંત ગૃહમાં આવતા જોઈ હું સંભ્રમથી બેઠો થયો. અંજલિ બેઠી ‘શી આજ્ઞા છે’ એમ કહી સન્સુખ ઉભો રહ્યો. પ્રિય મિત્ર, પ્રતંગે કહેવું પડે છે કે, મુનિ વિચારવિજય પ્રપંચની કલામાં પ્રવીણ હતા. એ અનુત્તમ સ્વભાવને લઈ તેઓ પોતાના મુનિવ્રતને પણ જુલો જતા હતા. નિસ્વાર્થ છતાં તેઓ સ્વાર્થને અપદવી આપતાં, સંવેગી છતાં અસંવેગીના કાર્ય કરતા અને નિઃશય છતાં સંયંચ થવાની ઇષણા રાખતા. કૃત્રિમ ચારિત્રના ધારક મુનિઓ લગભગ ગૃહસ્થ જવી પ્રવૃત્તિ કરે છે. પોતાની ઉપર ભક્તિ કરનાર શ્રાવકોને ગેરલાભ આપવા વધારે જાય છે. તેવા શ્રાવકોની સાથે ઘણાં પ્રસંગો મેલવે છે. ભોળાને ભભાવી પોતાની મહત્તા સ્થાપિત કરે છે આવા સાધુઓ જલ લેવાને કે ભિક્ષા નહોતી

૧૩૨

આત્માનંદ પ્રકાશ.

ને આને પોતાના રાગી ગૃહસ્થના ધરમાં નિર્ભય થઈ ગમે તે સ્થાન માં પ્રવેશ કરી શકે છે. અને તેમની સ્ત્રીઓની સાથે અને નાના બાલકોની સાથે વિવિધ વાર્તાલાપ વધી શકે છે. મુનિ વિચારવિજય તે સ્વભાવના સાધુ હતા. તેઓ મારા એકાંત સ્થાનમાં આવી ઊભા રહ્યા. થોડીવાર સુધી બીજી આડી અવળી વાત કરી, છેવટે પોતાની જિજ્ઞાસા તૃપ્ત કરવા પુછ્યું કે, ભાઈ ચિંતામણિ, આજે ગુરૂ મહારાજ સાથે એકાંતમાં કેમ હતા? તમારા ઉપર ગુરૂજીની ખૂણ કૃપા છે. તમારી ગેરહાજરીમાં એ મહાંતુ ભાવ તમારી સારી પ્રશંસા કરતા હતા, આખા વલ્લભિપુરમાં અમૃતચંદ્રના ધર ઉપર જ શ્રાવક ધર્મની વિજય ધ્વજ ફરકે છે. ચિંતામણિ જેવા પુત્રે ઠાઈ શ્રાવકને ઘેર જ ઊત્પન્ન થાય છે. પુત્ર ચિંતામણિના જન્મથી શેઠ અમૃતચંદ્રનું જીવન સાર્થક છે. ચિંતામણિ જેવા શ્રાવક કુમારે જો અચરિત્રથી અલંકૃત થાય, તો સર્વોત્તમ આર્હત ધર્મ ભારતવર્ષમાં મહાન ઉદય સંપાદન કરે અને મુનિધર્મનો વિજયધ્વનિ ચારે તરફ ગાજી રહે.

મુનિ વિચારવિજયની આ વાણી સાંભળતાંજ હું મહાન આવેશમાં આવી ગયો. મારા અંતરંગના વિચારો રૂપાંતર પામી ગયા. મુનિ વિચારવિજયની કૃત્રિમ વાણી મારા જણવામાં આવી નહીં. હું પ્રશંસાના મોટા પ્રવાહમાં તણાઈ ગયો. તત્કાલ મોટા હર્ષ સાથે બોલી ઉઠ્યો, કૃપાલુ મહારાજ, આપ મારા સર્વ રીતે હિતેચ્છુ છો. આપના વદનથી ગુરૂજીના વચન સાંભળી મને અનહદ આનંદ ઉત્પન્ન થાય છે. હું માફ નિર્મલ દૃઢ્ય આપની પાસે ખુદલુ કરું છું આપના જેવા સંવેગી ગુરૂથી જુદાઈ રાખવી

ચિંતામણિ.

૧૩૩

~~~~~  
 એ આવકર્મની વિરૂદ્ધ છે, પ્રત્યેક આવકર્મનું વિશ્વાસપાત્ર પવિત્ર સાધુ શિવાય બીજું કોણ છે. ? ગૃહસ્થ આવકર્મની પારલૌકિક સુધારણા સાધુના ઉપદેશમય વચનને આધારે રહેલી છે. પવિત્ર મુનિઓના પસાયથી ઊત્તમ આવક પોતાના ખાર વ્રતની વિજયમાલ ધારણ કરવા સમર્થ થાય છે. છેવટે ચારિત્ર રત્નનો મહાન્ લાભ પણ તેમના તરફથી જ મેળવી શકાય છે. એવા આપ મુનિવરની આગલ આ લઘુ આવક વિશ્વાસ પૂર્વક જણાવે છે કે, હું આપના ગુરૂ પાસે પંચવ્રતની પવિત્ર દીક્ષા લેવા ઇચ્છા રાખુ છું. આજ એકાંતમાં ગુરૂમહારાજને તે વિષે વિનંતિ કરી છે. એ શાંત મૂર્તિ મહાત્માએ મારી પ્રાર્થના સ્વીકારવા ખુલ્લે ખુલ્લું જણાવ્યું નથી પણ દેશકાલાનુસાર પ્રવર્તન કરવાની સલાહ આપી છે. હવે મારી એ પવિત્ર આશા સફલ કરવી એ આપના હાથમાં છે. સંસારીને સંસાર પાશમાંથી મુક્ત કરવો એ આપ મહામુનિનું કર્તવ્ય છે.

મિત્રમણિ, આવા મારા નિર્મલ વચન સાંભળી મુનિ વિચાર-વિજય સાનંદાશ્ચર્ય પામી ગયા. મારા હૃદયની વાત જાણી લઈ તેની મનોવૃત્તિમાં અપાર હર્ષ ઉત્પન્ન થયો. જાણે તેણે મોટા વિજય પ્રાપ્ત કર્યો હોય, તેમ તેના મુખ મંડલ ઉપર અભિમાનના અંકુર દેખાવા લાગ્યા. એ પ્રપંચપ્રવીણ મુનિ ઉંચે સ્વરે બોલી ઉઠ્યા. ભદ્ર, તારો આ સદ્વિચાર સાંભળી મારા હૃદયમાં શીતલતાનો શાંત પ્રવાહ વહેવા લાગ્યો છે. તારા જીવનને અને તારી પ્રવૃત્તિને ધન્ય છે. તારા જોવો વીરકુમાર ભાગ્યેજ જોવામાં આવે છે. સંસારમાં રહેનારો ગૃહસ્થ ધનવંત હોય તોપણ અમારા છેલ્લામાં છેલ્લા ક્ષુદ્રક સાધુના

૧૩૪

આત્માનંદ પ્રકાશ.

જેટલું પણ સુખ પામતો નથી. મુનિવ્રતથી આ લોક અને પરલોક બંનેના સુખ મળે છે. આ લોકમાં ખાન, પાન અને સન્માન મન વાંછિતપણે પ્રાપ્ત થાય છે. મોંઘામાં મોંઘી ચીજ, પુત્રને નહીં અપાય પણ સાધુને સમર્પણ કરવામાં આવે છે. ઉંચી જાતના વસ્ત્રો સાધુના પવિત્ર શરીર ઉપર પથરાય છે, મધુર અને સ્વાદિષ્ટ આહાર મુનિના મનોહર મુખમાં પડે છે, એટલુંજ નહીં પણ શ્રીમંત શ્રાવકોની શ્રેણી સાધુની આજ્ઞા હકાવવાને સર્વદા તત્પર રહે છે. ચારિત્ર ધારીને કદિ શરીરે અસાતા હોયતો વિદ્વાન્ વૈદ્યો હરવખત હાજર થાય છે. જિત્તમ ઔષધોથી અંગપીડા શાંત કરવામાં આવે છે, ઘટ્યાદિ આ લોકના સુખ સંપાદન કરી છેવટે કાલધર્મ પામ્યા પછી પરલોકમાં સદ્ગતિ પ્રાપ્ત થાય છે. ચારિત્રનું મહાન્ ફલ સ્વર્ગ પ્રાપ્તિ છે અને સ્વર્ગ લોકમાં દેવતાના દિવ્ય સુખ મેલવવા મુનિ શિવાય બીજા કોનો અધિકાર છે.

ભદ્ર, તું જાણે છે કે, “ શ્રેયાંસિ બ્રહ્મવિઘ્નનાનિ ” એટલે સારા કામમાં ઘણાં વિઘ્નો આવે છે. માટે આ તારા વિચારને ત્વરાથી અમલમાં લાવજ તારા માતા, પિતા તથા સ્ત્રીને આ વૃત્તાંતની જોખમર પડશે તો મોટો ડાલાહલ થઈ પડશે. તેથી આ વખતેજ મારી પાસેથી દિક્ષા લેવાની બાધા લઈ અહીંથી આદ્યો જ અને કાઠ નિર્ભય સ્થલે રહી જ્યાં હવે અમારો વિહાર કરી નિવાસ થાય ત્યાં આવી પોહાયજ. પછી મેં ઉત્સાહથી બે હાથ જોડ્યા અને મુનિ વિચારવિજયે છ માસની અંદર દીક્ષા લેવાની બાધા આપી. જ બાધા આ ભયંકર ભવસાગર તરવામાં મને નાવ રૂપ થઈ હતી.

અપૂર્ણ.

શ્રી વિમલચંદ્રસૂરિ અને પ્રશ્નોત્તર રત્નમાલા. ૧૩૫

~~~~~

શ્રી વિમલચંદ્રસૂરિ અને પ્રશ્નોત્તર રત્નમાલા.

(પૂર્વ અંકના પ્રષ્ઠ ૧૧૮ થી અનુસંધાનઃ)

એક વખતે પ્રતિક્રમણની ક્રિયા થઈ રહ્યા પછી સૂરિશ્રીના શિષ્યો વિચાર કરવા લાગ્યા કે, આજે મહારાજને કેવા પ્રશ્નો કરવા? તેઓમાંથી એક વિદ્વાન્ શિષ્યે આનંદ ઉર્મિમાં તણાઈ પોતાના વિચાર જણાવ્યા. આપણે જાણીએ છીએ કે, માણસ મૃત્યુ પામ્યા પછી તેનો આત્મા પરલોકના માર્ગનો પ્રવાસી થાય છે. પરલોકના વિશાલ માર્ગમાં તેને પથ્ય—ભાતા તરીકે શી વસ્તુ ઉપયોગી થાય છે? તે અનંત માર્ગમાં એકાકી વિચરતો આત્મા કોનાથી શાંતિ મેલવી શકે છે! આત્માને તે માર્ગમાં સુખદાયક સહાય કોણ આપે છે? ઇત્યાદિ અવશ્ય આપણે જાણવું જોઈએ. આ વિદ્વાન્ શિષ્યના વિચારને સર્વાનુમતે પુષ્ટિ મળી અને તે વિષે પ્રથમ પ્રશ્ન કરવા તેમણે નિશ્ચય કર્યો.

તે કાલે બીજા એક વિદ્વાન્ શિષ્યે નિવેદન કર્યું કે મુનિઓ, જો આપની સંમતિ હોયતો એક બીજે ઉપયોગી પ્રશ્ન કરવા મારી ઈચ્છા છે. પ્રત્યેક મનુષ્ય પવિત્ર થવાની ઈચ્છા રાખે છે. પવિત્રતાના પ્રકાર જૈન શાસનમાં ઘણીરીતે વર્ણવ્યા છે. કેટલાએક બાહેરની પવિત્રતાને ઉત્તમ પવિત્રતા માને છે અને કેટલાએક અંતરની પવિત્રતાને સર્વોત્તમ ગણે છે. તે બંનેમાં કેવી પવિત્રતા સર્વોત્તમ ગણાય? અને તે પવિત્રતા શીરીતે જાણી શકાય? આ વિષે પ્રશ્ન કરી આપણે અવશ્ય જાણવું.

ત્રીજા બુદ્ધિમાન શિષ્યે જણાવ્યું, દેવાનું પ્રિયો, જો આપ પ્રસન્ન હો તો મારા ત્રીજા પ્રશ્નને જરા અવકાશ આપવા સંમત થશો.

૧૩૬

આત્માનંદ પ્રકાશ.

જગતમાં વ્યાકરણ, ન્યાય, અને સાહિત્ય વિદ્યા જાણનારા ધણાં પંડિતો જોવામાં આવે છે તે સાથે કેટલાએક ધર્મ શાસ્ત્રનાં પારંગત વિદ્વાનો પણ હોય છે. લોકો તે સર્વને 'પંડિત' કહી માન આપે છે. અને તેઓ કેટલીક વાર ધારવા પ્રમાણે ઉત્તમ પંડિત જોવામાં આવતા નથી. વળી કેટલાએક શાસ્ત્રીય જ્ઞાન અદ્ય હોય તે છતાં પૂરેપૂરા પંડિત લાગે છે. અને તેઓ એક વ્યાપક વિદ્વાન અને બહુ-શ્રુત જન્મ પોતાના સદ્વર્તનથી પરિચિત જનને પૂર્ણ સંતોષ આપી શકે છે. તો 'ખરેખરે પંડિત કોણ ?' એ પ્રશ્નનો સદુત્તર જાણનામાં આપણને અપૂર્વલાભ મલશે.

ચોથા એક ચતુર શિષ્યે ચમત્કાર સાથે જાણાવ્યું કે, મારી એવી ઈચ્છા કે, ઝેર વિશે પ્રશ્ન કરવો. કારણ કે, આ લોકમાં જ હાલાહલ વિગેરે ઉચ્ચ વિષ કહેવાય છે, તે દ્રવ્ય વિષ છે અને તે જીવયોગી જીવનને હરનાર છે પણ તેવું કાંઈ લાવવિષ હોવું જોઈએ. જના સેવનથી માણસના લાવજીવને એટલે ધાર્મિક જીવનને મોટી હાનિ પોહોચે છે. આવું મહાવિષ કયું કહેવાય ! તે વિષ શેમાંથી ઉત્પન્ન થાય છે ? એ જાણવું આપણે અવશ્ય હિતકારી છે.

આ પ્રમાણે સર્વાનુમતે ચાર પ્રશ્ન કરવાનો નિશ્ચય કરી સર્વ શિષ્યોએ સૂરિ મહારાજને અંજલિ જોડી આ પ્રમાણે પ્રથમ પ્રશ્ન કર્યો— “કીં પદ્યદનં” “પરલોક માર્ગે લાતારૂપે શું હોય ?” સૂરિશ્રીએ તત્કાલ ઉત્તર આપ્યો કે, “ધર્મ” “ધર્મ” તે સાંભળી શિષ્યોએ આનંદ સાથે બીજો પ્રશ્ન કર્યો “કઃશુચિરિહ” “આ લોકમાં યવિત્ર કોણ ?” ગુરૂએ સત્વર ઉત્તર આપ્યો કે,

શ્રી વિમલચંદ્રસૂરિ અને પ્રશ્નોત્તર રત્નમાલા. ૧૩૭

“ यस्य मानसं शुद्धं ” “ જેનું હૃદય શુદ્ધ હોય તે. ” આ સાંભળી ચિત્તમાં ચમત્કાર પામી શિષ્યોએ ત્રીજો પ્રશ્ન કર્યો. “ કઃ પંડિતો ” “ પંડિત કેને કહેવો ? ” ગુરુએ ગર્જનાથી કહ્યું, “ વિવેકી ” “ જે વિવેકી હોય તે. ” આનાંદ ઉર્મિમાં મગ્ન થયેલા શિષ્યોએ ચોથો પ્રશ્ન કર્યો “ કિંવિષં ” “ જેર શું કહેવાય ? ” ગુરુએ એકદમ જણાવ્યું કે, “ અવધીગિતા મુત્તવઃ ” “ ગુરુ કે વડિલ વર્ગનું અપમાન કરવું તે. ” સદ્ગુણી સૂરિશ્રીએ આ ચાર પ્રશ્નોના ઉત્તર વિષે વિચયન કરતાં જણાવ્યું કે, શિષ્યો, આજના તમારા ચાર પ્રશ્નો ધણાં મનન કરવા યોગ્ય છે. પ્રત્યેક પ્રશ્ન ઉપર જેટલું વિચયન કરવા ધારીએ તેટલું થઈ શકે તેમ છે, તમારી મનોવૃત્તિમાં આવા પ્રશ્નોને અવકાશ મળતો જાય છે, એ મોટા હર્ષની વાર્તા છે. તમારું ચારિત્રરૂપ મહારત્ન ઉત્તરોત્તર અધિક શોભા સંપાદન કરશે. તમારું દિવ્યહૃદય અરિહંત પ્રભુના ધ્યાનને તદાકાર વૃત્તિએ પ્રાપ્ત કરશે. તમારી ઉત્તમ ધારણામાં ધર્મબલ પ્રતિદિન વધતું જશે. તમારું વૈરાગ્યમય જીવન જગતના ડોઈ પદાર્થોમાં પ્રીતિ કરશે નહીં. સ્ત્રી, ધન, પુત્ર, વૈભવ આદિ વ્યવહારના પદાર્થો તમારી દિવ્ય દ્રષ્ટિમાં ક્ષણિક લાગશે. વિવિધ સ્વાદુ ભક્ષ્ય, ભોજ્ય, લેહ્ય, ચોદ્ય અને પેય પદાર્થો તમને શ્વાનના વગન જેવા વિરસ લાગશે. તમારા નિરતિશય આત્માનાંદ સુખ આગળ, આ જગતનો ડોઈપણ પદાર્થ તુલનામાં મુઠ્ઠી શકાય તેવો નથી; એવો તમને અવશ્ય નિશ્ચય થશે. વત્સો, આ ક્ષણિક જગતમાં મૃત્યુ પામ્યા પછી સ્ત્રી, ધન વગેરે પ્રિય તથા મોહક પદાર્થોને અહીં મુઠ્ઠી પ્રાણી પરલોકમાં એકલો જાય છે, તેની સાથે કાંઈપણ સાથે આવતું નથી, માન

૧૩૮

આત્મનંદ પ્રકાશ.

ધર્મજ તેની સાથે જાય છે. ઉત્તમ બુદ્ધિથી આચરેલ ધર્મ તેની સર્વ રીતે રક્ષા કરે છે. સુખદાયક ધર્મની પસાયથી તે નરકાદિ મહાકષ્ટનો ભાજન થતો નથી. ધર્મરૂપ તીવ્રતરણિના સેજ આગલ પરમાધાર્મિકો રૂપ ધ્રુવડપક્ષી અંધ થઈ જાય છે, નરકયાતના રૂપ તારાઓ ગ્રાંખા થઈ જાય છે, ક્ષિપત્તિઓના શુદ્ધ ઝરા સુકાર્થ જાય છે અને ઉભય લોકની આપત્તિઓ અંધકારની જેમ દૂર થઈ જાય છે. એવો ધર્મ પરલોકના વિશાલ માર્ગમાં ભાતારૂપ થાય છે. જેમ માર્ગનું ભાજન (ભાતું) લઈ પ્રયાણ કરનાર પુરૂષ સુખેથી વાંછિત સ્થાને પોહાયે છે, તેમ પરલોક માર્ગનો મુસાફર જે ધર્મરૂપ ભાતું સાથે લઈ પ્રયાણ કરે તો તે વાંછિત સ્થાને નિર્વિઘ્ને પોહાયે છે.

શિષ્યો, તમારા બીજા પ્રશ્નના ઉત્તરમાં કહ્યું કે, “ જેનું હૃદય શુદ્ધ હોય તે પવિત્ર કહેવાય ” આ ઉત્તર ઉપર તમે પૂરેપૂરું ધ્યાન આપી વિચાર કરાંજો. અંતર અને બાહ્ય એવા બે પ્રકારની પવિત્રતા સર્વને સંપાદન કરવી જોઈએ. અંતરની પવિત્રતા એ ભાવ પવિત્રતા છે, તેના યોગે પવિત્ર થયેલો પ્રાણી શુદ્ધ સમકિતનો સંપૂર્ણ અધિકારી થઈ શકે છે. તે સાથે જ ચારિત્રથી અલંકૃત હોય તો તે અદ્ય સમયમાં અંતઃકરણનો અવિકૃત પરિણામ અનુભવી અધિક અધિક જ્ઞાનૈશ્વર્ય કે જે પરમાત્મસત્તામાં રહેલા છે તે સત્તાનો સાક્ષાત્કાર કરવા સમર્થ થાય છે. અને બાહ્ય પવિત્રતા તે દ્રવ્યપવિત્રતા છે જે અમુક વ્યવહાર તંબા દૈવિક કાર્ય પ્રસંગે ગૃહસ્થાવાસમાં સ્વીકારવા યોગ્ય છે તથાપિ શરમ તત્વ બલને મેલવવામાં સંપૂર્ણ ઉપયોગી નથી. તેવા અનેક દૃષ્ટાંતો શાસ્ત્રકારોએ તે તે પ્રસંગે દર્શાવ્યા છે. એ અંતરની પવિત્રતા અંતઃકરણ દ્વારા ઉદ્ભવે છે. એ પવિત્રતા વાલા

શ્રી વિમલચંદ્રસૂરિ અને પ્રત્નોત્તર રત્નમાલા. ૧૩૯

મહાશયોના અંતઃકરણ શુદ્ધ કર્પણ જવા જણાય છે. એવા નિર્મલ હૃદયથી એ મહાશયો જ્ઞાન, ઐશ્વર્ય તથા શાંતિના સાગર સરખા સર્વદા દેખાય છે, તેથીજ કહ્યું છે કે, “જેનું હૃદય શુદ્ધ હોય તે પવિત્ર જણવો.”

વત્સો, તમારા ત્રીજા પ્રશ્નના ઉત્તરમાં કહ્યું કે, “જે વિવેચી તે પંડિત કહેવાય.” આ વિષે પણ હૃદયથી ઉંડા ઉત્તરને. ગમે તેવો શાસ્ત્રોનો અભ્યાસી હોય, જ્ઞાનાવરણી કર્મના વિચ્છેદથી વ્યુત્પત્તિ સાથે શાસ્ત્રીય વિષયમાં અમોઘ વિદ્વત્તા સંપાદન કરી હોય-શ્વાદવિવાદમાં અનુપમ કુશલતા પ્રાપ્ત થઈ હોય, વ્યાકરણ તથા ન્યાયની તર્ક ભરેલી ઢાટીઓ કરવામાં ઊંચ પ્રવીણતા આવી હોય અને સાહિત્યની નિપુણતાથી સભારંજનની મોહક શક્તિ અને કવિતા કરવાની પ્રતિભા પ્રગટ થઈ હોય, તથાપિ જે તેનામાં હેયોપાદેયનો અથવા ધાર્મિક પ્રવૃત્તિનો વિવેક ન હોય તો તેને પંડિત કહેવો યોગ્ય નથી. વસ્તુને યથાર્થ જાણવી, સર્વ ક્રિયા પદ્ધતીમાં નિર્દોષ પ્રવર્તન કરવું અને પદાર્થનું સ્વરૂપ જાણી તે તરફ હેયોપાદેય વિષે નિર્ણય કરવો એનું નામ વિવેક કહેવાય છે અને તેવો વિવેક જેનામાં સંપૂર્ણ રીતે જેવામાં આવતો હોય તે ખરેખરો પંડિત જાણવો. તેથી કહ્યું કે, “જેવિવેચી હોય તે પંડિત કહેવાય છે.”

ભદ્ર, તમારા ચોથા પ્રશ્નના ઉત્તરમાં કહ્યું કે, “ગુરુ-વડિલ જનની અવજ્ઞા કરવી તે ઝેર કહેવાય છે.” આ મહાવાક્ય તો તમારે તમારા નામની જેમ સ્મરણમાં રાખવાનું છે. હાહાહહાદિ પ્રસિદ્ધ ઝેર માણસના જીવનને હરે છે અને તે માત્ર આ લોકમાં

૨૪૦

આત્માનંદ પ્રકાશ.

મૃત્યુરૂપ અહિત કરી શકે છે. તેથી તે જાત્ર વિષ કહેવાય નહીં, પણ જો વિષ આલોક અને પરલોકના ધાર્મિક જીવનને હણી અધોગતિમાં પોહોચાડે છે તે ખરેખર વિષ છે. તેવું વિષ ગુરૂ-વરિલ જનની અવજ્ઞા કરવી તે છે. ગુરૂજનની અવજ્ઞા કરવી એ અવિનય કહેવાય છે અને જૈનધર્મ વિનય પ્રધાન ધર્મ છે, તેમાં ખાસ સેવ્ય સેવક ધર્મનો સર્વ આધાર વિનય હોય છે. તેવો વિનય સેવ્ય-ગુરૂ જનની આગલ ન થતાં જાણી તેમની અવજ્ઞા કરવામાં આવે તો તેથી વિષના જેવું વિપરીત કાર્ય બને છે. એ ગુરૂજનની અવજ્ઞારૂપ વિષ માણસના ધાર્મિક જીવનને હણી હત્તરોત્તર નાર-છીની ભયંકર સ્થિતિએ પોહોચાડે છે અને આ લોકમાં નિંદાપાત્ર બનાવી સ્થૈર્ય, ધૈર્ય, ગાંભીર્ય વિગેરે સદ્ગુણોનો નાશ કરાવી અનુકૂલ તથા પ્રતિકૂલ ભાવનું ભાન કરાવી રાગદ્વેષને વશ કરાવે છે. તેથી કહ્યું છે કે, “ગુરૂજનની અવજ્ઞા કરવી તે ખરેખર વિષ છે.”

આ પ્રમાણે વિવેચન કરી સૂરિશ્રીના પ્રશ્નોત્તર રૂપે નીચેની ગાથા સંપૂર્ણ કરી શિષ્યોએ ઘણાં આદરથી પોતાની નિર્મલ મંગા-વૃત્તિમાં ધારી લીધી.

કિં પથ્યદનં ધર્મઃ કઃ શુચિરિદ્ધિઃ યસ્ય માનસં શુદ્ધમ્ ।

કઃ પંડિતો વિવેકી કિં વિષમવધીરિતા ગુરવઃ ॥ ૫ ॥

શિષ્ય—પરલોક માર્ગે ખાવાનું ભાતુ શું ?

ગુરૂ—ધર્મ.

શિષ્ય—આ લોકમાં પવિત્ર કોણ ?

વૃતાંત સંગ્રહ.

૧૪૨

ગુરુ—જેનું હૃદય શુદ્ધ હોય તે.

શિષ્ય—પંડિત કાણ ?

ગુરુ—વિવેચી.

શિષ્ય—ઝેર કયું ?

ગુરુ—ગુરુ-વડિલ જનની અવજ્ઞા કરવી તે.

વૃતાંત સંગ્રહ.

ધર્મક્રિયાપ્રધાન ઉત્તરક્રિયા.

ભાવનગરના જૈનવર્ગના અગ્રેસર વોરા જશરાજ સુરચંદ નો ગયા માગશર માસમાં શ્રી સિદ્ધગિરિના પવિત્ર તીર્થમાં જ સ્વર્ગવાસ થયો હતો, તેની ઉત્તર ક્રિયા તેમના સુજ પુત્ર વોરા અમરચંદ જસરાજે ધર્મક્રિયા પૂર્વક કરેલી છે, એ ખબર જાણી સર્વ આસ્તિક જૈનોને હર્ષ થયા વિના રહેશે નહીં. આજકાલ ઉત્તર-ક્રિયા કેવલ ભૂરિ ભોજનમાં જ કૃતાર્થ ગણાય છે અને ક્ષણિક કીર્તિને માટે દ્રવ્યનો મોટો ભોગ ફરજિયાત રીતે ખર્ચી ધણાં મધ્યમ કુટુંબો પાયમાલ થઈ જાય છે અને મરનારની પાછલ કાંઈપણ ધર્મ-ક્રિયા થઈ શકતી નથી. કદિ કોઈ દ્રવ્યવાન ભૂરિ ભોજન કરવા સમર્થ હોયતો તે માત્ર તે ફરજિયાત કાર્ય કરી ધર્મક્રિયાને તદ્દન વિસરી જાય છે. આ કનિષ્ઠ પદ્ધતિને દૂર સુધી વોરા અમરચંદ ભાઈએ ઉભય પક્ષને માન આપી પોતાના સ્વર્ગવાસી પિતાની ઉત્તરક્રિયા પૂર્ણ શ્રદ્ધાથી દીપાવી છે. તેમની પાછલ અઠાઈ ઉત્સવ નો આરંભ કરી છેવટે ભૂરિ ભોજન આપી ઉભય માર્ગને પૂરેપૂરું

૧૪૨

આત્માનંદ પ્રકાશ.

ન્યાય આપ્યો છે. તે સાથે નવ પદજીની નવ સંખ્યાને સ્મરણમાં રાખવાની ઈચ્છાથી હોય તેમ તેઓએ જુદાજુદા નવ ખાતાઓમાં યોગ્ય રકમો આપી ઊપકારી પિતાનું પારલૌકિક સ્મરણ સદાને માટે અવિચલ રાખ્યું છે. અમે તેમને ધન્યવાદ આપીએ છીએ અને બીજા શ્રીમંતો તેમનું અનુકરણ કરે, એવી આશા રાખીએ છીએ.

જુદાજુદા નવ ખાતાઓના નામ.

- (૧) રૂ. ૫૦૦) જૈન નિરાશ્રિત કુટુંબમાં
- (૨) ૪૦૦) શ્રી સિદ્ધાયલમાં યાત્રાલુઓની ભક્તિ માટે.
- (૩) ૧૦૦) મરણતિથિએ પ્રભુભક્તિ કરવામાં.
- (૪) ૧૦૦) ભાવનગર પાંજરા પોલમાં.
- (૫) ૫૧) શ્રી ખનારસ જૈન પાઠશાળામાં.
- (૬) ૨૧) સપ્ત ક્ષેત્રમાં.
- (૭) ૨૦) ઉત્તર ક્રિયા વખતે હિંસા બંધ કરવામાં.
- (૮) ૧૫) શ્રીવૃદ્ધિચંદ્રજી જૈનશાલામાં.
- (૯) ૧૫) ઉજમબાઇ જૈનકન્યાશાળામાં.

અન્યોક્તિનો ચમત્કાર.

એક વખતે કોઈ એક જૈન વિદ્વાન્ મુનિ ગુરૂની પાસે એકલા વિદ્યાર કરવાની રજા લેવા આવ્યા. ગુરૂએ વિદ્યાર્યું કે, હજી આ

અન્યોક્તિનો ચમત્કાર.

૧૪૩

મુનિનો સંવેગ પરિપક્વ નથી તેથી તે એકલા વિહાર કરવાના અધિકારી નથી તેથી તેમ કરવા આજ્ઞા આપી નહીં એટલે તે વિદ્યા ગર્વિષ્ઠ મુનિએ આગ્રહથી જાણાવ્યું કે, ગુરૂ મહારાજ, મને વિહારની આજ્ઞા આપો. આપના પસારથી મને વિદ્યા પ્રાપ્ત થઈ છે, તેથી અનેક સ્થળે ઉપદેશ આપી વિવિધ ચૈત્યોની યાત્રા કરી હું પાછો આપની પાસે સત્વર હાજર થઈશ. તેનો આગ્રહ જોઈ કૃપાળુ ગુરૂએ આજ્ઞા આપી એટલે તે યુવાન મુનિએ ત્યાંથી હર્ષ પામી વિહાર કર્યો. કેટલેક દિવસે તે ડાઈ નગરીમાં આવી ચડયા તે નગરીમાં મિથ્યાત્વીઓની ઘણી વસ્તી હતી. પ્રતિ દિવસે વિવિધ ભોગને પ્રાપ્ત કરનારા મિથ્યાત્વી મુનિઓ મોટા આડંબરથી ત્યાં રહેતા હતા. ત્યાં શ્રાવકો ની સંખ્યા ઘણીજ જુજ હતી અને તે પણ નિર્ધન સ્થિતિ માં હતી.

આ યુવાન મુનિ ત્યાં આવી ઘણાં દિવસ રહ્યા. એક દિવસ ડાઈ મિથ્યાત્વીઓના પર્વનો દિવસ આવ્યો. આખી નગરીમાં મહોત્સવ થઈ રહ્યો. મહોત્સવના મિથ્યાત્વીઓના વરઘોડાના ઠાઠ-માઠ જોઈ આ યુવાન જૈન મુનિ આશ્ચર્ય પામી ગયા. તેમના મનમાં મિથ્યાત્વીના મહોદયની અસર થવા લાગી. મિથ્યાત્વી સાધુઓના વૈભવ અને સન્માન જોઈ તે પોતાને હલકા સાધુ ગણવા લાગ્યા. સુંદર પોશાકમાં અને રાજકીય વૈભવ વિલાસમાં રહી મહાપૂજની ભોજમાં મગ્ન રહેલા મિથ્યાત્વી મહારાજને જોતાંજ તે યુવાન મુનિ વિચાર કરવા લાગ્યા. અરે જગતમાં જૈનદીક્ષા મોટી ગણાય છે પણ તેમાં દીક્ષિત થયેલા સાધુઓને ઘણી વિટંબણા વેડવીપડે છે, સ્નાનાદિ-

૧૪૪

આત્માનંદ પ્રકાશ.

ના અભાવથી મલિન દેહ રાખવા પડે છે, ગમે તેવા આહાર લઈ રસનાને બેઢાએ તેવી તૃપ્તિ અપાતી નથી, કેશનો કષ્ટકારી વાચ કરવો પડે છે, ત્રિકાલ પ્રતિક્રમણની ક્રિયા સાચવવી પડે છે અને ખજૂની ધારની જેમ પ્રત્યેક ક્ષણે ચતના પૂર્વક વર્તવું પડે છે. આવા પરીબહને સહન કરનારા જૈન મુનિઓ રંકની જેમ રખડતા ફરે છે. તેઓની વિદ્વતાં સન્માન કે વૈભવની શોભા મેળવી શકતી નથી.

આવાં વિચારથી એ વિદ્વાન્ મુનિએ પોતાના ગુરુ ઉપર એક પત્ર લખી જણાવ્યું કે, મિથ્યાત્વીઓના મહારાજેની આગલ આપણ જૈન મુનિઓ ઘણી અઘમ સ્થિતિ ભોગવીએ છીએ. આ પત્ર વાંચતાં જ ગુરુ વિચારમાં પડ્યા અને પોતાનો વિદ્વાન્ શિષ્ય ભ્રષ્ટ ન થાય તેમ ધારી તેની ઉપર નીચેનો એક અન્યોક્તિનો ગૂઢાર્થ ભરેલો શ્લોક લખી જણાવી પોતાના યુવાન શિષ્યને એકલા વિહાર કરવાનો નિષેધ કર્યો.

શાર્દૂલ વિક્રીડિત.

उच्चैरेष तरुः फलं च विपुलं दृष्ट्वैव दृष्ट्या शुक्:

पक्वं शालिवनं विहाय जडधीस्तां नालिकेरं गतः ।

तत्रारुह्य बुभुक्षितेन मनसा यत्नः कृतो भेदने

आशा तस्य न केवलं विगलिता चंचूर्णता चूर्णताम् ॥^૧ ॥

ભાવાર્થ—કોઈ જક બુદ્ધિવાળો શુક પક્ષી નારીએલના ઉંચા વૃક્ષને અને તેના મોટા ફલને બેઠી તત્કાલ પાકેલા શાલના વનને છોડી ત્યાં ગયો. તે ઉપર બેસી ક્ષુધાતુર બનવડે તેના ફલને ભેદવા ઘણો યત્ન કરવા લાગ્યો. પણ કાંઈ વધ્યું નહીં કેવલ તેની આશા ગલિત થઈ એટલું જ નહીં પણ તેની ચાંચ પણ ચુર્ણ થઈ ગઈ. આ શ્લોકનો ગૂઢાર્થ સમજી તે વિદ્વાન્ મુનિને પ્રતિબોધ થયો. જૈન શાસન રૂપ શાલિવનને છોડી મિથ્યાત્વ રૂપ મોટા નારીએરના કઠિન ફલવાલા વૃક્ષ ઉપર જવા કરેલો કુવિચાર બંધ કર્યો.